

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.602 van 2 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2009.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat P.-J. DELODDER, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet-toekenning van de subsidiaire bescherming luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Benin City (Edo State). U hebt op vierjarige leeftijd uw vader verloren. Uw moeder kwam om het leven toen u tien jaar jong was. U leefde sindsdien bij een zus van uw moeder. Na uw humaniora ging u aan de slag in een kapperszaak. U maakte er kennis met een zekere E. J. (...) die klant was in de zaak. De eigenaar van de zaak besliste het gebouw te verkopen waardoor u zonder job kwam te zitten. Op een dag liep u E. (...) tegen het lijf. Hij drong er bij u op aan opdat u bij hem thuis zijn haar zou komen knippen. U ging akkoord en op een van uw bezoeken vertelde hij u over zijn lidmaatschap van de Action Congress Political Party. U raakte begeistert door de partij en besloot ook lid te worden en deel te nemen aan bijeenkomsten. De partij had een grote aanhang in Edo State en jullie waren er dan ook van overtuigd de verkiezingen van april 2007 te winnen in de staat. Toen de People's Democratic Party (PDP) echter als officiële winnaar uit de stembusslag kwam, was het voor jullie overduidelijk dat er gefraudeerd was. Er werd een rechtszaak aangespannen om deze fraude aan te klagen. E. (...) vroeg u in juli 2007 om de filmfragmenten die hij gemaakt had bij verschillende gelegenheden en die konden dienen als bewijsmateriaal in de rechtszaak over te maken aan Dr. Prince Anthony Omoghe, de voorzitter van uw partij in Edo State, hetgeen u ook deed. Later die maand was u bij E. (...) in de keuken aan het

werk toen u lawaai hoorde uit de woonkamer. Toen u even de tijd had, ging u kijken. Er stonden zes personen in de woonkamer, twee van hen herkende u als politieagenten ook al waren ze niet in uniform. E. (...) lag levensloos op de grond. Van zodra ze u opmerkten, stormden ze op u af maar u kon ontkomen. U ging onderduiken bij een vriend van u in Port Harcourt. U kon intrekken in zijn 'mechanic workshop' in de buurt van 'Elekehia Secondary school'. Hij introduceerde u op zijn beurt bij een vriend van hem in wiens zaak u als kapper aan de slag kon. U raakte er bevriend met L. (...) en hoewel jullie relatie niet verder ging dan vriendschap wekte dit de jaloezie op van haar vriend. Op een dag stond hij met een aantal leden van zijn bende van de MEND (Movement for the Emancipation of Niger Delta) bij u thuis. Eén van hen vroeg wat u met dat meisje had en toen u antwoordde dat het gewoon een vriendin was, werd u in elkaar geslagen. U herkende één van de aanvallers als één van de personen die aanwezig was in E. (...)’s woning toen u op de vlucht sloeg. Ook hij herkende u meteen en zei dat u degene was die ze zochten. U werd naar buiten gesleurd en opgesloten in de kofferruimte van een wagen. Daarna werd u in een speedboot gezet waarna het te voet verder ging naar hun kamp. U werd er vastgebonden aan een boom en opnieuw geslagen. Er werd van u geëist dat u zou zeggen waar het videomateriaal naartoe was dat u van E. (...) gekregen had. U zei dat u het overgedragen had aan Prince Anthony. Er werd u gezegd dat u de volgende dag mee zou gaan met hen naar Edo State om het beeldmateriaal te gaan halen. Ze lieten u met rust en u kon even bekomen. U merkte dat er nog een andere blanke man was vastgebonden aan een boom. Hij zei dat hij R. (...) heette maar aangezien u nog heel zwak was, ging u geen verder gesprek aan. Omstreeks middernacht kwam er iemand met een lamp in uw gezicht schijnen. Hij keek u aan en vertrok opnieuw. Enige tijd later keerde hij terug en scheen opnieuw in uw gezicht met een lamp. Daarna richtte hij de lamp op zichzelf en vroeg of u hem kende. U zei neen, waarop hij antwoordde dat hij wist waarom u hem niet kende. Hij legde u uit dat de militanten van plan waren u te doden en dat u zo snel mogelijk weg moest. Hij maakte u en ook de blanke man los en bracht jullie het kamp uit naar een plaats waar jullie een boot namen naar het vasteland. De man zei niet wie hij was, daar was geen tijd voor maar hij liet zich wel ontvallen dat u nog heel klein was toen hij u kende en dat uw vader aardig was geweest voor hem. Samen met R. (...) keerde jullie met een wagen terug naar Port Harcourt. R. (...) zei dat hij een enkele vrienden had in de haven en hij regelde het dat u aan boord kon van een schip. R.(...) droeg u over aan een andere blanke die u gebod op een welbepaalde plaats op de boot te blijven. Ruim drie weken later, in december 2007, meerden jullie aan in Antwerpen. De blanke hielp u de haven uit en een wagen pikte u op toen u stond te liften. U hoorde de inzittenden praten over de 'word of life evangelical church' en u vroeg hen u daar af te zetten. U bleef in de kerk wonen en raakte er aangestoken door het woord van God. U was reeds een kerkhanger in Nigeria maar u begon zich meer en meer te verdiepen in de Bijbel en werd hiertoe ook aangemoedigd door de andere leden van de kerk. U bleef in de kerk wonen. In de zomer van 2008 diende u een aanvraag tot regularisatie van uw verblijf in. U trok later in bij uw vriendin C. J. (...). Op 7 februari 2009 werd u tijdens een controle aangehouden en overgebracht naar het centrum voor illegalen te Brugge omdat u niet over de nodige verblijfsdocumenten beschikte. Op 9 februari 2009 vroeg u er asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde sinds december 2007 in België te verblijven maar pas in het gesloten asielcentrum een asielaanvraag te hebben ingediend omdat u er niet van op de hoogte was dat u asiel kon aanvragen in België. Uit de gegevens in het dossier blijkt dat u op 7 februari 2009 tijdens een controle werd opgepakt en overgebracht naar een gesloten asielcentrum omdat u illegaal op het grondgebied was. Op 9 februari 2009 vroeg u asiel aan. Nochtans bent u in 2008 reeds naar een advocaat toegestapt om u te helpen met het indienen van een regularisatieaanvraag. Uit deze aanvraag en de ondersteunende documenten toegevoegd aan deze aanvraag blijkt het volgende. Uw advocaat schrijft ondermeer: 'Il faut noter que mon client qui vit en Belgique **depuis quelques années successives** s'est irrémédiablement intégrée dans le système social belge et ya a développé tout un réseau d'amis et de relations de sorte que ses attaches avec la Belgique fait que ce dernier pays est de fait sa patrie'. U hebt in het kader van uw asielprocedure nochtans gesteld dat u pas sinds december 2007 in België vertoeft, hetgeen op 18 juli 2008 -de datum waarop uw advocaat de regularisatieaanvraag heeft gedateerd- bezwaarlijk geïnterpreteerd kan worden als quelques années successives. Uw advocaat, meester Aimé Kilolo Musamba, verwijst verder in zijn motivatie die in het administratief dossier steekt op geen enkel moment naar de problemen waarnaar u verwezen heb in het kader van uw asielprocedure. Dit wekt des te meer bevreemding aangezien hij uitvoerig ingaat op de redenen waarom u uw aanvraag om een verblijfsvergunning te krijgen in België doet en niet in een diplomatieke post in het buitenland zoals de procedure voorschrijft. Uit het feit dat er een aanvraag op humanitaire gronden ingediend werd, blijkt trouwens dat u zich wel degelijk bewust was van het feit dat het niet hebben van een verblijfsvergunning problematisch was. In het licht hiervan is het dan ook

niet overtuigend te noemen dat u **nooit van het bestaan van een asielprocedure** zou hebben **gehoord** tot op het moment dat u zat opgesloten in het centrum voor illegalen te Brugge. Bovendien zijn de personen waarmee u het meeste contact had, de (voornamelijk) Nigeriaanse kerkgangsters en de Liberiaanse vriendin waarbij u later introk, evenmin autochtone Belgen. Gelet op de actualiteit van het migratiedebat in België is het daarenboven onwaarschijnlijk dat u via de media of via gesprekken met andere personen niets zou hebben opgevangen over asiel.

Uit uw aanvraag tot regularisatie van uw verblijf blijkt verder dat een kennis van u een ondersteunend schrijven heeft toegevoegd. De heer Dirk Hemelings wijst er op dat u de broer bent van een goede vriendin van hem. Nochtans verklaarde u in het kader van uw asielprocedure geen broers of zussen te hebben. Gevraagd naar een verklaring, antwoordde u dat u een goede vriendin bent van mevrouw O. E. (...), die u hier in de kerk hebt leren kennen. U voegde er meteen aan toe dat u haar eigenlijk al kende van in Nigeria. Meer nog, haar broer, E. E. (...), staat op uw identiteitskaart vermeld als 'next of kin'. Het feit dat jullie familienaam niet overeenstemt hoeft niet noodzakelijkerwijze te betekenen dat er geen familieband bestaat tussen u en mevrouw O. E. (...) (Cg, pp.9-10). De verklaring van de heer Dirk Hemelings en de 'toevalligheid' dat de naam E. (...) op uw identiteitskaart vermeld staat als 'next of kin', laat anders vermoeden.

U verklaarde sinds enige tijd samen te wonen met uw vriendin C. J. (...). U kon echter haar geboortedatum niet geven, kon niet zeggen hoe oud ze is nu, wist niet te zeggen van waar in Liberia ze afkomstig is en evenmin sinds wanneer ze in België is. Toen u gevraagd werd of ze werkt, antwoordde u dat ze gewerkt heeft en voegde u er aan toe te denken dat het in een winkel was. U kon niet zeggen dewelke. U wist wel te zeggen dat ze nu werkloos is. Gevraagd of ze genoeg verdiende om u te onderhouden, antwoordde u dat er eten op tafel komt. (Cg, pp.2-3). Aan het eind van uw gehoor zei u dat het eigenlijk uw verloofde was en dat jullie van plan waren te trouwen. De kennis die u ten berde bracht van enkele persoonlijke gegevens over uw toekomstige laat dit echter niet vermoeden.

Uit dit alles komt sterk de indruk naar voor dat u de asielprocedure eerder gebruikt om een repatriëring af te wenden dan wel uit te stellen dan dat u nood zou hebben aan internationale bescherming.

Wat uw problemen in Nigeria betreft, dient het volgende te worden opgemerkt. U stelde lid te zijn van de Action Congress Party. Uw kennis van deze partij liet echter sterk te wensen over. U kon geen uitleg geven over de doelstellingen van de partij omdat u de constitutie nooit hebt gezien. U wist niet wanneer de partij werd opgericht en kon evenmin de naam geven van de nationale voorzitter van de ACP. (Cg, p.4). Op de vraag wat de functie is van meneer E. (...), antwoordde u te denken dat hij een actief lid is en zei u zijn functie niet te weten. Ook kon u niet zeggen bij welke rechtbank de klacht met betrekking tot de verkiezingsfraude aanhangig werd gemaakt (Cg, p.5). Men zou toch verwachten dat u wat beter op de hoogte zou zijn. Wat er ook van zij, er is ondertussen een uitspraak geweest en daarin werd de gouverneurskandidaat van de ACP, Adams Oshiomhole, in het gelijk gesteld. Hij heeft in november 2008 de eed afgelegd als gouverneur zodat het niet aannemelijk is dat u omwille hiervan nog problemen zou hebben (zie informatie in administratief dossier). Meer nog, aangezien u twee personen in de woonkamer van E. (...) herkend hebt als politieagenten, is er niets dat u ervan dient te weerhouden om de diensten van de gouverneur te contacteren zodat er gepast actie kan ondernomen worden. Het is immers weinig waarschijnlijk dat de gouverneur niet zou optreden tegen de moordenaars van de leden van zijn eigen partij. Toen dit opgeworpen werd door de interviewer van het Commissariaat-generaal antwoordde u in algemeenheden en vernoemde u de namen van enkele personen die gedood werden en wiens dood nooit opgehelderd werd (Cg, p.10). Dit volstaat echter niet als verklaring waarom u geen melding zou kunnen doen van de feiten waarvan u getuige was. U hebt trouwens nagelaten om überhaupt klacht in te dienen onmiddellijk na de gebeurtenissen. Evenmin bleek u te weten of de politie een onderzoek heeft gevoerd naar de dood van E. (...) (Cg, p.11).

Ook uw overige problemen in Nigeria komen in het geheel niet overtuigend over. U beweerde in Port Harcourt ontvoerd te zijn door militanten van de MEND (Movement for the Emancipation of Niger Delta) en te zijn meegenomen naar een van hun kampen. Het is wel heel toevallig dat iemand van de groep die u gezien had in de woning van E. (...) in Benin City, ook tot de groep zou behoren die uw verblijfplaats in Port Harcourt is binnengevallen. U kon ontsnappen uit het kamp met de hulp van iemand die u zelf niet kent maar die wel u kent. Deze ontsnapping is hoogst onwaarschijnlijk te noemen. U kent de naam van deze persoon niet en het is niet duidelijk waarom deze man u geholpen zou hebben. U verklaarde dat jullie geen tijd hadden om te praten en dat hij u gezegd had dat u nog heel klein was toen hij u kende en dat uw vader vriendelijk was geweest voor hem (Cg, p.9). Indien deze man u deze informatie zou hebben verschaft, is het in het geheel niet duidelijk waarom hij u zijn identiteit niet zou geven. Ook omtrent de blanke man, R. (...), die eveneens werd vastgehouden door de militante groepering, kon u praktisch geen details geven. U wist zijn familienaam niet, kon niet zeggen wat zijn nationaliteit is (Cg, p.7), kon geen enkele informatie geven over zijn familiale achtergrond en wist niet hoelang hij al bij de militanten werd vastgehouden (Cg, p.8). Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering te zijn ontvoerd door de MEND.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De kopieën van de documenten die zich in het administratief dossier bevinden brengen geen wijzigingen aan voorgaande bemerkingen. Uw identiteit wordt hier niet in twijfel getrokken. U verklaart dat de geboortedatum die op uw identiteitskaart figureert (6 juni 1980) verkeerd is en u op 7 juli 1978 bent geboren. U legt hier echter geen bewijs van voor. Het trein- en metroabonnement zijn niet relevant voor uw asielprocedure. U bent niet in het bezit van enig document dat uw reisweg en precieze aankomstdatum in België kan aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Waar verzoeker voor het voeren van de procedure het voordeel van de kosteloze rechtspleging vraagt, wijst de Raad er op dat wat betreft de procedures voor de Raad voorsnog geen rolrecht verschuldigd is en deze procedures dus kosteloos zijn.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker roept in een enig middel de schending in van de artikelen 48/3, 48/4, § 2, c, 52, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A, 2 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van het redelijkheid-, het evenredigheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht. Hiertoe gaat verzoeker in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

3.2. De Raad merkt op dat niet kan worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing artikel 52 van de Vreemdelingenwet zou hebben geschonden daar dit artikel enkel een regeling van de bevoegdheid van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven toont verzoeker in concreto niet aan op welke wijze een schending van dit artikel voorligt.

3.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des*

procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.5.1. Betreffende de motivering van verwerende partij dat verzoeker in zijn asielrelaas vermeldt pas in december 2007 in België te zijn aangekomen en dat verzoeker zijn aanvraag van machtiging tot verblijf van 18 juli 2008 steunt op een ononderbroken verblijf van reeds enkele jaren in België waardoor hij ontegensprekelijk is geïntegreerd in de Belgische samenleving werpt verzoeker tegen dat deze zinsnede in voormelde aanvraag van machtiging tot verblijf geenszins letterlijk kan worden geïnterpreteerd daar dit een loutere clause betreft in een modelverzoekschrift. De Raad wijst er evenwel op dat uit voormelde aanvraag van machtiging tot verblijf blijkt dat verzoeker deze aanvraag louter steunt op de vele vriendschapsrelaties die hij in België heeft opgebouwd waarbij deze vrienden bereid zijn zijn goede integratie in de maatschappij te onderschrijven. Verzoeker benadrukt deze integratie door te verwijzen naar zijn jarenlang verblijf in België waardoor België eigenlijk zijn echte vaderland is geworden. Door de geringe argumentering, meer in het bijzonder het louter hebben ontwikkeld van vriendschapsbanden is het benadrukken van een langdurig verblijf in België derhalve niet ondenkbeeldig en kan deze passus niet beschouwd worden als een standaardclause in een modelverzoekschrift. Verzoeker heeft duidelijk gebruik gemaakt van de verwijzing reeds meerdere jaren in België te hebben verbleven wat flagrant strijdig is aan het asielrelaas waarin werd voorgehouden pas in december 2007 in België te zijn aangekomen. Verzoekers asielrelaas mist door deze vaststelling elke geloofwaardigheid.

3.5.2. Waar verzoeker betreffende de motivering van verwerende partij aangaande het feit of O.E. nu al dan niet verzoekers zus is, opwerpt dat zij geen bloedverwanten zijn van elkaar maar door het vroegtijdig overlijden van zijn ouders beide families hen als broers en zus beschouwden, wijst de Raad erop dat desbetreffende motivering een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoeker aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

3.5.3. Betreffende de motivering dat verzoeker een aantal belangrijke details van zijn voorgehouden verloofde in België niet kent, beperkt verzoeker zich op te werpen wel degelijke voldoende correcte en nauwkeurige gegevens betreffende haar te hebben medegedeeld. De Raad wijst erop dat een loutere omkering van de motivering niet volstaat om de desbetreffende motivering in een ander daglicht te stellen.

3.5.4. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift zijn partijengagement bij de Action Congress Party beperkt tot het hebben van een lidkaart en het bijwonen van vergaderingen, doch dit steeds op initiatief van E., wijst de Raad erop dat verzoeker zelf bevestigt de vergaderingen van deze partij te hebben bijgewoond en dat uit diens voorgehouden feitenrelaas blijkt dat hem filmopnames gemaakt door E. werden toevertrouwd teneinde deze persoonlijk te overhandigen aan Dr. Prince Anthony Omoghe, de voorzitter van de partij in Edo State, teneinde deze te kunnen aanbrengen op de rechtszaak naar aanleiding van gepleegde verkiezingsfraude. Van een persoon die telkenmale deelneemt aan de vergaderingen in aanwezigheid van E. en aan wie een cruciale rol is toebedeeld voor het overbrengen van belangrijk filmmateriaal in een politieke rechtszaak mag minstens worden verwacht dat hij de functie binnen de partij van E. kent, weet wie zijn nationale voorzitter is, op de hoogte is van een minimum aantal doelstellingen van zijn partij en zeker, gezien de omstandigheden, weet

bij welke rechtbank de klacht wegens verkiezingsfraude aanhangig was. Verzoeker blijft in deze volledig in gebreke wat de geloofwaardigheid van zijn relaas verder ondermijnt.

3.5.5. De Raad wijst erop dat verzoeker de motiveringen betreffende de voor zijn partij positieve uitspraak van de rechtbank in voormelde zaak van verkiezingsfraude waardoor verzoeker zich heden zou kunnen wenden tot zijn partijgenoot die sedert november 2008 de eed als gouverneur heeft afgelegd en betreffende de ontvoering door militanten van de MEND ongemoeid laat waardoor deze derhalve als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

3.5.6. Uit voormelde bevindingen blijkt dat aan verzoekers voorgehouden asielrelaas geen geloof kan worden gehecht en hem derhalve de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet kan worden toegekend.

3.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, wijst de Raad erop dat, zoals reeds werd vastgesteld, verzoekers asielrelaas volstrekt ongeloofwaardig is. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas. Betreffende het geweld in Nigeria citeert verzoeker uit een aantal door hem toegevoegde internationale rapporten waaruit blijkt dat gewapende groepen de macht en de controle proberen te verwerven over de natuurlijke rijkdommen in de Nigerdelta en dat verkiezingen steeds worden ontsierd door ongeregelde heden en geweld. De Raad wijst erop dat ongeregelde heden naar aanleiding van verkiezingen en de problemen met gewapende groeperingen in de Nigerdelta geen internationaal of binnenlands gewapend gewapende conflict uitmaken in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet waarbij, daargelaten de vraag of de Nigeriaanse autoriteiten al dan niet de Nigerdelta beheersen, de rest van het land wel degelijk onder controle staat van de staat – verzoeker toont niet aan dat dit anders is – die derhalve de nodige bescherming kan bieden zoals voorzien bij artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden aangenomen.

3.7. Waar verzoeker de schending van de zorgvuldigheidsplicht inroept, stelt de Raad vast dat het zorgvuldigheidsbeginsel de Commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissing en uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van dit dossier en dat verzoeker tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Raad stelt vast dat de verwerende partij de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze heeft beoordeeld en haar beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

3.8. In zoverre verzoeker aanvoert dat het redelijkheidsbeginsel is miskend, dient erop gewezen dat het redelijkheidsbeginsel enkel dan is geschonden, wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

3.9. De Raad wijst erop dat het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de

verwerende partij in haar declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verwerende partij.

Het middel is ongegrond.

3.10. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige gronden – uitgezonderd het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 april 2009 door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
------------------	--

mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.
------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER.

J. BIEBAUT.